

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΜΙΑ ΣΙΒΥΛΛΑ - ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΣΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ της 'Ανατολής ποὺ είχε πάντοτε μαγνήτιζην επιδρασινέπι τῶν ἀνοτέφων ποητικῶν εἰρωτατών πνευμάτων ἔγνωστος κατό τὰς ὄρχας τοῦ παρελθόντος αἰώνος τῆς ἔξαιστωτέρων του ίερειαν. Τὴν λαϊδὴν Ἐσθῆνη Στάνον.

Οἱ Πλευ Μπενούνά ἐπῆρος τὴν ψόθεσαν τοῦ τελευταίου τοῦ μυθιστορήματος τοῦ Διβύνου» (ἔκδοσις 1924) ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Στάνον, μὲ προσθῖα αὐτῆν τὴν ἴδιαν, ἀλλὰ ἐψήμαν καὶ μόνη ἡ ιστορία τῆς συντεθεμένην ἀπὸ ἀνθρώπων διῶς ὁ Βολέν, ὅπως ὁ Ρενάν, ἀπὸ ἕνα τοιούτον εἴδους θεομαργόν συμπληρωτὴν τῶν ἑρεπίων τῶν πνευματικῶν ἀσιτικῶν σόρων διὰ νείνη εἰς τὸν αἰώνα μια φυσιογνομία γοργετεπέραν ἀπὸ ἐκείνην τῆς βασιλίσσης.

Οτούς η βιβλική βασιλίσσας ἔξεινταν μὲ πομπῷν διὰ τὴν κοινωπόλειν τῆς βροείν Εὐρώπης, μία κόρη Ἀγγλῶν εὐγενῶν, τὸ γαϊδεύμενο κορίτσι τῆς ἀσιτοκρατίας τοῦ Λονδίνου, βασίλισσα τοῦ τυμεντοῦ, φωρία, εἰς τὴν ἀκμήν τῆς ήλιξίτε, τριάντα χρόνων, περίτον διὸ νά κάμη ποσιμον καὶ πνευματικὸν κράτος ἐκεὶ τοῦ ὑψηλούν πορτοῦ βιωμοί, τὰ πρότατα ἀνάτοπα — νοοῦ καὶ διὸν οἱ ἡγεμόνες, οἱ βασιλεῖς, οἱ ἀρχηγοί μιλούσαν ἄλλοτε μὲ τὸν θέον. Εἰς τὰ ἐντεῦθεν τοῦ Ἐνδράρτου ἵερά ἐδίπην 'Ο Βολέν εἶχεν ἥδη γοργεταὶ τὰ πνευμάτα τῆς Εὐρώπης μὲ τὸ περὶ Συρίας ἔγονταν τοῦ. Ποὺ ὅλιγον χρόνον είχε φύγει ἀπὸ τὸ Λονδίνον ὁ λόρδος Μπάρον μὲ διώρων διὰ μίαν πηγὴν ὑψηλοτερῶν ικανοποιήσεων, ὁ Σέλενη ἐποχειάζει τὴν αὔτερούνταν τοῦ αὐτῆς βασιλίσσας Καρολίνα πιροράμενη ἀπὸ τῶν ἀντιον πάλλην τῆς μὲ τὸν ἀνήμυκον ἐστεμένον ἀνδρὸν τῆς ἔφευγε πρός την Ἀνατολήν.

'Η Εσθῆνη Στάνον είχεν ἥδη ὑποτεῦ τὴν μεγάλην τῆς ἀπογοήτευσιν. 'Ο ἔνδοξος θεός της ὁ πομπούνοργος Πίττ πλησιον τοῦ ὄποιον είχεν ἀνατραφῇ καὶ μεγαλώσῃ κατὰ τὰς ἐνδιόζους ἥμερων τοῦ εἰδένειν ἀνατραφῇ. 'Ο Αγγλικός λαὸς ἀφρὸν τοῦ ἔδοσε δικτυοποιήσην σχεδὸν ἔξοσιν εἰπὶ μαρζὸν χρόνον τὸν ἔνθετον εἰπὲ ἀρχομάν. 'Ἄλλος πολιτικὸς ἀστήρ ἀνέτειλε τότε. 'Ο Γεωργίος Κάνγκρι. 'Μετ' ὅλιγον ὁ Πίττ ἀπέδει ποὺν συμπληρώσει ἀκόμη τὰ πενήντα.

'Η Εσθῆνη Στάνον η ὄποια είχε ζήσει ἀπορρημένην περισσότερον ἀπὸ τὸν πολιτικήν, ἀπὸ τὴν λατρείαν πρός τὸν θεόν της καὶ ἀπὸ τὰς φιλοσοφίας μελέτας παρὰ ἀπὸ τὴν κοσμήτη ζωὴν τῆς ἀσιτοκρατίας τοῦ Λονδίνου, ἀπέδοσε τὸν θάνατον τοῦ Πίττ εἰς τὴν πολιτικήν του ἀποτύχιαν καὶ ἑθεώρησε τὸν ἄγγιλον λαὸν ἀχάριστον πρὸς τὸν μέγαν πολιτικον. 'Απεφάσισε νά φύγη. Μυστικοπλής, ωμαντική, διψάσα τὴν δημιουργίαν ἐνὸς κόσμου εἰλικρινεστέρου, ῥαιτιστέρου ἐφαντάσθη ὅτι η κάρη αὐτῆς εὐθύτερον εἰς τὴν Ἀνατολήν, τὴν μεγάλην σκηνήν τῶν πρώτων πολιτισμῶν, τὸν πρώτον θηρακευμάτων, τῶν πρώτων βασιλεῶν. Αἱ ἀρχαιολογικαὶ τῆς γνώσεις τοῖς σωματικαῖς τῆς δυνάμεις — ητοῦ γνωτία τοῦ στόρο — τῆς ἐδίδε περισσότερον θάρσος διὰ μίαν ἐπιχείρησην πνευματικήν, ἀλλὰ καὶ στρατιωτικήν ταυτοχρόνων. Θᾶ ἰδούεις νὰ μικρὸν κράτος, ἐκεὶ ἀχρόνων ποὺν ἄλλοτε είχε καταλυθῆ ἐναὶ ἐνδιόζουν τὸν παρελθόντος. 'Ἐξέλεξε τὴν ἀρχαῖαν Παλιμάρην ἀπὸ τὴν ὄποιαν δὲν ὑπήρχαν παρὰ ἐφεύπια. 'Αλλὰ μῆτρας ἐτέραια τῶν ἀρχαίων γαῦδην δὲν ὑδρύησαν αἱ πρότατα μεγάλα ἐκκλησίαι· 'Εναντίως λοιπὸν διλόρησαν πλοίον, τὸ ἐφρότερος μὲ τὰς ἀποσκευάς ποὺν ἥμερον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ ἀπολάβησε διάλογον μὲ τὰς ἀνεγνωσθήσεις. 'Αγγλος ἐπὶ τοῦ καταστρόματος, ἀπὸ τοὺς διόποιους καὶ ἀνεγνωσθήσεις. Μετ' ὅλιγον ἐνένετο καὶ συνητάπτο τὸ τῆς 'Ελλάδος ἐλούτο ὅτιν εἰδεῖ τὸ ἀπτοποιούν πλοίον καὶ διανήκουσε νὰ τὸν φωνάζουν ἀγγλοίστι ἐπενευστὸν νὰ πλησιάσῃ. 'Ἐπελήκτος τότε ἀνεγνωσθεῖς 'Αγγλος ἐπὶ τοῦ καταστρόματος, ἀπὸ τοὺς διόποιους καὶ ἀνεγνωσθήσεις. Μετ' ὅλιγον ἐνένετο καὶ συνητάπτο μὲ τὴν Λαΐδη Στάνον ἐπὶ τοῦ πλοίου. 'Η λαϊδὴ τοῦ ὄμηλης μὲ παράπονον ἐπὶ τῶν καυτοτάκων τοῦ εἰρωνεών διὰ τὰς γυναικείας ἀδυναμίας, τῶν γνωστῶν ἐπὶ τῶν δημοσιευθετῶν δῆμος ἔγωγε τοὺς καὶ διεγένετος λόρδος τῆς ἔναγνωστος δὲτε εἰχε δικό. 'Ἐπερσάσαν μαζῆν ὀλίγας ἥμερας εἰς τὰς 'Αθήνας καὶ ἡ Στάνον ἔγνωσε ἀπὸ τὸν Μπάρον νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ εἰς τὰς ταξεῖδι τῆς. Άλλ' ἐκείνος είχε κάτι θετικούτερον νὰ κάμη. Νὰ βοηθήσῃ ἐναὶ λαὸν Στάνον τὴν ὄπωλειαν ὀλων τῶν ἀποσκευῶν καὶ τῶν χρημάτων ποὺν είχε μαζῆν της,

Κατό τὸ πέρασμα τοῦ πλοίου αὐτὸν ἀπὸ τὸ Σούνιον ἡ λαϊδὴ Στάνον είχε μίαν παράδοξην συνάντησην μὲ τὸν Μπάρον. 'Ο φίλος τῆς 'Ελλάδος ἐλούτο ὅτιν εἰδεῖ τὸ ἀπτοποιούν πλοίον καὶ διανήκουσε νὰ τὸν φωνάζουν ἀγγλοίστι ἐπενευστὸν νὰ πλησιάσῃ. 'Ἐπελήκτος τότε ἀνεγνωσθεῖς 'Αγγλος ἐπὶ τοῦ καταστρόματος, ἀπὸ τοὺς διόποιους καὶ ἀνεγνωσθήσεις. Μετ' ὅλιγον ἐνένετο καὶ συνητάπτο μὲ τὴν Λαΐδη Στάνον ἐπὶ τοῦ πλοίου. 'Η λαϊδὴ τοῦ ὄμηλης μὲ παράπονον ἐπὶ τῶν καυτοτάκων τοῦ εἰρωνεών διὰ τὰς γυναικείας ἀδυναμίας, τῶν γνωστῶν ἐπὶ τῶν δημοσιευθετῶν δῆμος ἔγωγε τοὺς καὶ διεγένετος λόρδος τῆς ἔναγνωστος δὲτε εἰχε δικό. 'Ἐπερσάσαν μαζῆν ὀλίγας ἥμερας εἰς τὰς 'Αθήνας καὶ ἡ Στάνον ἔγνωσε ἀπὸ τὸν Μπάρον νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ εἰς τὰς ταξεῖδι τῆς. Άλλ' ἐκείνος είχε κάτι θετικούτερον νὰ κάμη. Νὰ βοηθήσῃ ἐναὶ λαὸν Στάνον τὴν ὄπωλειαν ὀλων τῶν ἀποσκευῶν καὶ τῶν χρημάτων ποὺν είχε μαζῆν της,

ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἥμεραν νέα ἐφόδα ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν. 'Η περιουσία τοῦ Στάνον ἡτο μεγάλη. Παρὰ ὅλη διὰ εἴλε σπαταλήση ὁ πατέρας της ὁ λόρδος Στάνον καὶ πολλήσαν καὶ πολλήσαν διανήκη ἡ γαλλικὴ ἐπανάσταση τὸν πύργον του, τὴν πολυτελὴ ἐπίπλωσην τοῦ μεγάρου του καὶ τὰ ἀμέρια του διὰ νῆσον ἡ ζήση ὅμηροις τῶν μεγαροκρατιῶν· μεμναν ἀσύρη παρὰ πολλά. 'Η περιουσία αὐτὴ ὑπῆρχεν ἡ ἐπί της συριακῆς σχέδιον ἔτη μεγάλη πηγὴ τῆς συντηρησεως τοῦ ἀλλοστάτου μικροῦ βασιλείου ποὺν ἰδούσεν ἡ Στάνον πει τὸ Ταντρόπο. Οἱ φύλαρχοι ἀράβες ποὺν ἔμαδαν τὴν ἀφίξιν εὐγενοῦν καὶ βασιλούντον 'Αγγλίδος ἀποφασιμένους ν' ἀναστοσή τὸ ἀρχαῖον συμιακὸν κράτος ἐπενεπαν νά τὴν ἐνδέξουν.

Τοὺς ἔφερε δύο πράγματα ποὺ τοὺς ἴκανοποιούν. Τὸ μίστης της κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τοῦ φυεύδος εὐρωπαϊκῶν πολιτισμῶν ποὺν τῆς εἰλικρίνης καταληδότεραν εὐκαιρίαν διὰ νὰ σχηματίσῃ πραγματικὸν κράτος. Τῆς ἐνεύρουν τὰς ἐλπίδας αἱ μετατοῦ Σουλτάνων καὶ τὸν Μεχμέτ 'Αλλ τῆς Αιγαίντου ἐρίδες τῶν διποίων ἐπίστευεν οὐτὸν ἔτη ἐξαρπούτο. Κατέφυγε ἐπὶ τὸν παρόντος εἰς τὸ διόρος Λιβανον, ὅπου ἔκπιε κολοσσαῖον πύργον μὲ ἀρχιτεκτονικὴν ἀσχαίων ἀστικῶν ἀνατόδων, ἀφοῦ προηγούμενος ἐν μέσῳ ἐσόδουν 'Αράβων ἐστέφη βασιλίσσα τῆς Παλμύρας εἰς τὴν ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου ναοῦ τῆς ἐνδέξουν πόλεων της Ζηνοβία ή Β'.

Ἐκεῖ ἐπερίμενε ματαίως τὴν ικανοποίησην τοῦ ὄνειρον της. Είχε γηράσει καὶ ἐπερίμενε ἀσύρη. Καὶ δεν τὴν ἀπεδάρωνε παρο μονὸν η οἰκονομικὴ ἐξαντληση. Χρῆ ματα δὲν ὑπῆρχαν πλέον διὰ νὰ τῆς στέλλοντον καὶ τὰ χρεῖαν ποὺν είχεν ἥδη κάμει διὰ ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς γιγαντιαὶς τῆς ἀπιτήσεις, είχαν ἀρχίσει νὰ κραυγάζουν. 'Ἐγινελημένη τέλος, ἀρρωτά, ἐγκαταλειμμένη ἀπὸ διοίσους, εἰς τὸν πύργον τοῦ Λιβάνου ποὺν είχεν ἥδη ἐρειπωθῆ καὶ ὑπεβαστάζετο ἡ διορή του ἀπὸ κομούν δένδρων, μὲ τὰ παράθυρα σπουδέαν, ἀπέθαν μόνη ἐντελῶς εἰς τὴν προγνωμένην είχεν ἀποκρύψει ἀπὸ κοντά της καὶ αὐτὸν τὸν πύργον της.

Ο 'κ. Δακαρπούρογλους ἔχει δόσει πορχείων εἰκόνα της παραδόξου ζωῆς αὐτῆς τῆς γυναικός, ὅλλα τὸ ιστορικὸν ὑλικόν τῆς ἔσωτικῆς περιπτετειας της εἰλεῖ τὸσον πολλῷ, ὃστε πάντοτε ἔχει νὰ ειπῇ κανεῖς δι' αὐτῆς ἐνδιαφέροντα πράγματα.

Τὴν ἀριτωτέραν περιγραφὴν της τὴν ἔκπιη τοῦ πάντον τοῦ Λιβάνου.

Όταν ὁ Λαμαρτίνος ἐνδόξος ἥδη ποιητής, ἀκαδημαϊκός καὶ πολιτικός εἰς μίαν τὸν σταδίου ἐκάπετο τοῦ ταξεῖδη τῆς Παλαιστίνης αἱ ἐντηπάσεις του ἀν δέν ἐπεσκέπτετο τὴν λαϊδὴν Στάνον. 'Η παραδόξος αὐτῆς γυναικαὶ είχεν ἥδη προσαλέσει τὸ ἐνδιάφερον τῶν διανοτικῶν καὶ πολιτικῶν κύκλων τῆς Εὐρώπης. Μαζὶ μὲ τὴν κυρίαν Στάνον, τὴν Γεωργίαν Σάνδην καὶ τὴν τραγουδίστρην Ραγήλ ἀποτελοῦσε τὸν μετεράστην τῆς πετραράδας. Δέν ἦτο μία ἔκκεντρικὴ 'Αγγλίς ἀπόλος ποὺν ἐξήτησε νὰ γινηται βασιλίσσα τῆς ἔρημου ποὺν ἐπειρεῖται τῆς Παλμύρας ποὺν είχεν ἔλλον διανήκην τοῦ Τορδάνην, μία προορίτης ποὺν ἀν δρομοπάντες τῆς γηρασαμένης Εὐρώπης, είχε απισθοῦσαν διὰ τὸν νεόν κόσμον, ποὺν ἀν προηγεῖται τῆς Σαρδίνης. 'Ητο μία αἰδεριωτέρα βασιλίσσα τοῦ Σαρδίνης ποὺν είχεν ἔλλον διανήκην τοῦ Σολομῶντα καὶ τὸν ἔρωτα του, ἀλλὰ τὸ πνεύμα του, τοὺς νόμους καὶ τὴν ἀρετήν τῶν πατριαρχών τῆς Βίβλου, καὶ τὸν προφητικὸν χριστιανισμόν. Μία ζωντανή Σφίγγη ποὺν ἐπορθαίσει τὸν θεοσοφικὸν αἰνιγμά της ἀπὸ τοῦ μεγαλοπρεπούς θυντοῦ τοῦ Λιβάνου διόπου είχεν ὑψώσει τὸν ἀλλοκούτον πύργον της, ἀνάτορα ἀνυπάρκουτον βασιλείου, ἐνὸς κράτους ποὺν ὑπῆρχεν εἰς τὴν φάντασίαν της.

Της ἀπτηθυνούν λοιπὸν ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας τῆς ἔκτης ηγάπην νὰ τὸν δεχθῇ. Τὸ γράμμα τὸ ἔφερε 'Αραψ ταχυδρόμος καὶ

Η Λαϊδη Στάνον

(Προσωπογραφία τοῦ Ράνυολτ)

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΩΝ

[Γραμμένα γιὰ τὸ «Μπουκέτο»]

Καλοκαιράκια ἀλάβαστρα, μουχρώματα,
γλύκες, πληγές,
ἄϋλοι χρουνοί, δασάκια μέσ' στὰ σύθαιμπα,
γλυκές πηγές·

φλόγες αὐγές, λαχτάρες, θεῖα λυσίματα
θανατερά,
— τοῦ ἥλιου γλαυκὰ σβισύματα
μέσ' στὰ νερά...

Ἐλάτε, ἐλάτε, πράσινα χρυσόμηλα,
τῆς χαραυγῆς!
ἔλα, γλυκού μου βράδι, ἄρρεντα μήλινο,
καὶ μήν ἀργεῖ...

πόθοι αὐγίνοι, πλανέματα, λυσίματα
θανατερά,
— λαγγέματα, σβυσίματα,
λόγια φτερά...

M A T I A

Μάτια συναντημένα μέσ' στὰ τρίστρατα,
καὶ ποιὸ σκοτό ; —
ποιὶ στιγμὴ μᾶς δίνουνται, καὶ χάνουνται,
καὶ τ' ἀγαπῶ,
εἶτα, γοργά ιδωμένα μέσ' στὸ στρίγμα
τοῦ σοκακίου, —
ποιὶ δύλο περνῶν καὶ φεγγούνε, καὶ χάνουνται,
καὶ πάνε ποῦ ;
μάτια τοῦ κάκου, μάτια δίχως ὅφελος,
μάτια στεργά, —
ποιὶ δίνουνται ἔτσι, ἀλλόκοτε — ποιὶ χάνουνται
μέσ' στὰ στενά,
καὶ ποὺ θυμῆζουν κάτι ποὺ δὲ γίνεται,
πολὺν γλυκό, —
κάτι ποι αὐτά νά χεράθη μέσ' στὰ σύννεφα,
κινή ἀπό καρώ... **Νηπαλέων Ἀπαχθιώτης**

ἔκαμε ἐξαιρετικήν ἐντύπωσιν εἰς τὴν λαίδην διὰ τὸ ποιητικὸν ὑφορθόν
καὶ τὴν λεπτότητά του. Ή δόξα τοῦ Δαιμονίου δέν εἰχε φίλους
εἴς τότε μέχρι τῆς Στάσου. Τὸν ἀγρυπνὸν ἐντελῶς. 'Αλλ' ἔμαυτον
τείνε από τοῦ γράμματος τού τὸν ἐξαιρετικὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἐδεχθη-

Αντης της επισκέψεως έχει δόσει ό λαμπρόνες ἐπέντει περιγραφή εἰς τολλάς σελίδας εἰς το γνωστὸν ἔργον του «Ταξίδι εἰς τὴν Ανταλού». Τοῦ μία δεξιώτας ποὺ ἐνθυμεῖ τὰ θῆτα τῶν Ασταρτῶν ήμερον. «Ο λαμπρόνες ἔτερας ἀπό σπουδά, ἀπό ἐργονικού αδιαδούμενος, ἀπό αὐλάκα, ἀπό κήπους περιοργών, περιποτών καὶ ὠδηγηθῆ εἰς μίαν οιδιούσαν σκηνὴν μηνιοπερεπός επιλογμένην καὶ ἀνατολικὸν ἐντελός τρόπουν. Η λαμπρόνες ἐπέντει εἰς αὐτὰ διαβάται με φρεσά μηριγκητικής της· Ανταλοής μὲν τοιμητάνευσαν εἰς τὸ κεφάλι καὶ μὲ πασοσάκια τούρκια ἀπό μαρονινόν. Ήτο τότε πλέον πενήντα χρόνον, ἀλλὰ διετείνεται καλά ἀκόμη. Είχε χαρακτηριστικὰ λεπτά καὶ ἔγενη, ἔκρωπιν γαλήνην καὶ πομπαῖαν καὶ θερινομάτια μεγαλοπερεπός. Η ώμωσιά της, ἥτο ἀπένεινας ποι-δέν ἀλλοιωνάντα με τὸν χρόνον, ἀλλὰ πέροναν μόνον αντητορέαν ἔκρωπαν. Εμβλημα εἰς τὸν λαμπρόνες μὲν ἐνδύματον. Αἱ πεποιηθεῖς της ἡσάνται πεποιηθεῖσεις τοιμητοῦ ιεροῦν. Αἱ πεποιηθεῖς της μοιραζον, είχε μάθει τὴν τέχνην νὰ διαβάξῃ εἰς τὰ ἀστρά, δόγκων λεπτῶν συναντήσεων με ενιαὶ πρόσωπον τὸν ἀρκετά διά νὰ μανεύσῃ μὲν ἀρχίσιμα σχέδιο, κατὰ τὸν λαμπρόνες, τὸ περιβόλον του καὶ νὰ διαβιβάσῃ τὸ μέλον του. Ο γάλος ποιητικού οὐλογεοῦ οὗ πράγματι κατετάληγεν. Ήταν ἐπόπος του μά ποιηματική Σβιλά. Συνεζήτησαν ἀκόμη ἐπὶ τῶν πολιτικῶν θεωριῶν τὴν ἐποχῆς. Περὶ ἀνιστοριάς καὶ διμοκρατίας. Η Στάνον εἰδὼν πιστούσην εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς, «Η Στάνον νὰ ἔσεγενει σύνθοι τοι ον ἀνθρωποι διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν γενεῶν. Αἱ θηροπευτικαὶ τεκμηρίσεις ἡσάν μεσοινωνικαί. Ο Χριστός αὐτήν ήλθε διὰ νὰ προσωνιγγέλῃ τὸν Μεσοίλαν. Αὐτὸν τὸν Μεσοίλαν ἀνέμενε η Στάνον καὶ ἐπίστευε διη τὴν ξελούς του δὲν ήτο μακρονή. Τὸ υπεστήριξε μὲν θρησκευτικὸν πάθος καὶ συμπεράσματα φιλοσοφικά εἴτε τῶν πνευματικῶν ρεμάτων τῶν τελευτῶν αἰώνων. Ήταν πράγματα σοφῆς. Η ἀνάγκη τῆς σπουδαίωσής της συγχρόνων ψυχῆς ήτο δια τὸν ἀνάγκη διὰ νὰ λευφωθῇ ἀπὸ τὰς ἀδύναμις της ή ἐρθουσαν ἀνθρώπωτες. Μια ἀλλοκότος αληχημική της τὸν ἀρχαίον παλαίων θρησκευμάτων, τὸν φιλοσοφικὸν θεωριῶν των αἰώνων, τῶν μυστικῶν τῆς περιστῆς ἀττάρολγων, τῶν αστικῶν δογμάτων είχε συντελεσθῆ εἰς τὸν ἔκθεμαλον της διὰ νὰ φύσθαι εἰς τὸ συμπέρασμα του μεσαίωναν.

Υπήρξε η εξωτικωτέρα όνειροπολος των αρχών του δεκατου
ενάτου αιώνος. Μία βρισιλίσσα Σαρβά πράγματι άλλα άπονευμα-
τωμένη και δραματική ώς σαιξπίρειος φυσιογνωμία.

Δ. Α. Κόκκινος

Η ΑΝΕΚΔΟΤΗ ΔΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

[Μετάφρασις ἐπὶ τὸν Ἱταλικὸν καὶ ὑποημειώσεις τὸν κ.
Χαρολ. Ἀγρωνάτου. Οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα ἀναδημοσιεύ-
σεως τῆς καὶ ἐκδόσεως ἐπιτός τοῦ μεταφραστοῦ.]

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μέσα σ' άλλα μου τά καθήκοντα, μοι δεν είμαι νά κάμω έπισκεψη στην παλιά μου δασκάλα, τη δασκάλα της παιδικής μου ηλικίας. Τη δύστυχη! Μ' αγάλλασσε, μ' έφιλησε, και μοι έγινε αέρεσσος πρότας γιανού! "Ηδελέ με μοι δώσε γιανετάκι, μα νένε κάροι της γειτονιάς της, που της έτανισαν τα γαλούσατα μ' απαγγλύτην ένθυμουσαμό." Ή νέα έτουστη κόρη είχε πολλά προτερημάτα, πολλά ταλέντα. Θά τα παρακείψω όλα, έτσος από ένα μόνο, το πειδίο αξιοσημείωτο και ταπάλληλο νά συναρπάσσει το αίσθημα και τόν ξώταν ένος συζηνά: θά σηκωνας την πόντα της νύγτας, κάθε Σάββατο, θά ζύγωνε το φωνικό της υπότιτλο, το πώτιν θά μονι το έφερεν, ψημένο και ζεστό, στο κρεβάτι μον...". Αποκριθηκα πως θά το σχετίζονταν (1). Σ' αυτήν την πόνη μη κυρία της γειτονιάς έτεινε νά δανεισθῇ από τό πτιει μας μά κτενά καθαρού. Δέν υπήρχε στο σπίτι πάρα μία, ή δική μου. Αποφάσισα λοιπόν νά γίνω την δανεισσώ. "Οντες μοι την έφερε πίσω, η φτωχή μου χένα ήταν σε τέτοια κατάσταση, που όργηθη μά νά την πάσσω στον χέρι μου. Την έβαλα έκει, υπέτευκα όμως διαγνακόσθηκα μα παραβίασα την άποφασί μου και την πήρα νάν την καθάρισσο. Ήταν μάρη, ήγι από κοσμετική, που δύνη το ήξεραν αρόμα στη χώρα (2), αλλά πάλι αύλαγδα, που την γέμιζε μέχρις άκουσε! Το πόδω τούτο μεροδούνι δέν έφευσε νά την καθαρίσω δόλοπληρο και τ' αχγάραμα της ήλικης αυτής έμειναν για μερές αρόμα διατηρημένα. Ή στομαζοταραχή μου, στο διάπτετα της ηράκλειας αυτής έργωντας, μ' έγινε κα νοισκών πώς, αλλά χωρια έσκενη τολμούσα νά συναζητήσῃ τη χένα μου, ύπ της έστεγων μίαν άξινα (3). "Αλλά άφορμή νά διαφερτιθῶ μου συνείχηκε με τη δολοφονία του "Ατλαντα μου." Ένας ώμαρος Γεωγραφικός "Ατλαντα καινούργιος και καλοδεμένος, ποι έναν έφερ από το Παρίσι! "Έκαιμα το λάθος νάν τόν δανειώσω σ' έναν, που μελετούσε Γεωγραφία! Α! Άν ήμπορούσα νά υποτασσαμένο! "Οντες μοι τον έφερε πίσω σαραπάσθηκα νάν τόν πάσσω με τές άκρες τών δαχτύλων μου και νάν τόν πετάξω από το παρεθύρο. Ήταν στραταταρισμένος και λειωμένος κατά τέτοιον έρδοτα, που δέν έπιστροφός νάν τόν πλησίασσο, χωρις διάσθετη γιά έμετο !

Τότες ήταν, καθώς είπα, πού ἐσύνθεσα μερικούς στέχους. 'Εάν δεν είχαν σχεδὸν δόλοι κηλιδωθῆ μ' ἐκφράσεις καὶ πράγματα αἰσχρά, θὰ τους είχαν διατηρήσει και θά είχαν, στην λογική μας πολιορκία, τὴν ἀξίαν, πού ἔχει πάντα τὸ λίγο, στην ἀρχή καθὲ πράγματος.

Την έποχην εξεινή ήμουνα 29 ή 30 χρόνων. Άνδριχη ηλικία θά σκεψήθη κυνέτις. Είχα δύσκολα μπό φυσικό, μια μαρικήν, πού λέμε, πα-
δικήν μηλιά. Έν τούτοις οι γονεῖς μου, πού ήταν στα πράγματα
κι ήθελαν ἀπόλυτα νά με σπονσών ποδής στέρησης μέσες μ'
έπιεζαν νά πάρωτην ἔδρα του Παρέδρου δικαιητή στο Λαζανόν.
Εγώ νάν τους εγώντας σε ποδής στέρησης, ήταν δύναμη αὐτόν μετε-
βολικά σοφήρα κι' ένοχηλητη γιά την ψυχή μου ἀπασχόληση^ο τόσο,
που κάθε φρούμ, που ζέμανα στο σπίτι, μφερωνώνουμον σ' ἔκεινο,
που ήταν γιά μένα εξαιρετική μασκεπάση : νά στην παγίδες για
τές γιατες του σπιτιού ! Τέσ εδωμαν πορδέ έννα ἀρμάριο, δύον είχα
τοποθετημένα κύριαν, στεγεομένα, που ἐπέτρεψαν τά την πηδήσουν-
γιατες κι κόσνιαν ἀνατοδυούμενα τότες με πάταγο !

Προτού νά κατηγορηθώ μά για σκληρόν ήτα πρέπει νά ξέρετε πώς αυτές καθόλου δεν υπόφερουν. Εξεινα, που μόνα υπόφερουν, ήταν τά κοκτίνα, τά δοτιά με το πέμσιο, έσπασαν, πούς μεγάλη μανία της μάζας μου.

Και μ' άλλον άκουα τρόπο διασκέδαζα. Είχα έναν δωματοφόρο κυνηγό που συνέλε, που ων αιλανθανούνα ειδυλλιαστήρα νάν τον περιττιλύω σά νίπο, ίνως σονήθιζαν στη χώρα επειτα τὸν ἔπειρα στην ἀγγκαλια μου πι έπομψάντας τὴν πανάδα, τοῦ ἐσίνα ων φάρι μ' ἔνα μικρό κουτάλι. Η προθυμία, με την οποία ὁ συνύλος ἐδεχότουνε ἑντονή τὴν πειτούτην, με γεγένες καμάτι.

Θά μπορούσα νά ἀνάφεσθαι σλλά παρόμοια ἀνέκδοτα, ἀντίθετα μὲ την ἡλικία μου, εἶναι ὅμως κουραστικό γά μαρζανή κανεὶς τὴ δύναμις τῶν ιδίων του ἀδυνατῶν καὶ δὲν ἔχω ὅλο τὸ θάρρος του [ταῦτα - I. cives - Rou - seu] (4).

1) Σημ. Λασκαρ. Ἐκίνει τὴν ἐποχὴν συνήθιζαν ἀκόμη νά φεύγανταν τὸ φωνεῖ σὲ σπίλι. Μετάδο μέσος τῆς βροντού παρόντας σὲ προσκυνασμόν τὸ ακάθιδασμα τὸν διατρέπει, σὺν πλήνει του, σὲ στέγνοντα του, σὲ ἀλεπού τον στοὺς νερούμενος, πον τὰ κάθι οἰκογένειαν τὴν Πατριαρχίαν ἐκρημάνων τὸ ἀλεπού τον Βασιλέα τὸ ἐψημωναὶ καὶ προχωφούσαν σὲ φῆμαν τον στον θιάσιον τον φρόνον.

2) Σημ. Μετ. Ξώρα στὴν Ἐφετάνωστο λένε τὴν πρωτεύουσα κάθι νο-

μον, οὐδὲ στὸν Κεφαλονίαν λένε ἔτοι μαζὶ τῷ Ληφθόῳ.
3) Σὴ μ. καὶ σκορπ. Οἱ ἀνάγνωστες, που ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν ποιόδο τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῶν ἀφελῶν τεχνῶν θὺλασσού ὃν χρησιμοποιεῖ στον παταρικὸν ποτογράφο, που δηγείται αὐτὰ τὰ πάραματα. ΚΒ' ισχεῖ δῆλον εὐχαριστίαν, ἴστορος με μεγαλίστηρην ἀξίαν τὸν εἰλικρινούντα μαρτυρὸν σειράσιον ἀληθῶν καὶ πολυτελῶν φαντασιών, για τὰ μες κάκουν γνωστά, που ἐμπνείαν τὰ γαλονά καὶ τοὺς κοιτῶντες τοὺς οἱ περίγονοι μας. (*Nasciūtīg Istoriou tou Doutoufani*).
4) Σὴ μ. Μετ. Rousseau (1712-75). Οἱ μεγάλοι Γάλλοι συγγραφέας καὶ φιλόσοφος. Γράψα τι^ν αὐτὸς ἐπεισόδια τῆς ζωῆς του εἰς τὸ συγχρηματικὸν *Confessions*.